

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertio Omnium Articvlorvm M. Lvtheri, Per Bvllam Leonis X. Novissimam Damnatorvm

Luther, Martin

[Basel], 1521

VD16 L 3876

Octavvs. Nullo modo praesumas confiteri uenialia peccata, sed nec o[mn]ia mortalia, quia impossibile est ut o[mn]ia mortalia cognoscas, unde in primitiua Ecclesia solu[m] manifeste mortalia ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33308

MAR. LVTHERI ASSERTIO

hij cum scriptura conuenire, ubi Paulus Gala. vj. dicit: In Christo enim Iesu neq; circūcisio, neq; præputium aliquid ualeat, sed noua creatura. Hanc sententiã debuerãt damnare, quo stabiliuĩ prouerbiũ, dum me uoluerunt damnare; Plane enim hic apostolus docet, omnia uana esse, nisi si mus noua creatura in Christo; At pœnitentiã, quę sine amore iustitię agitur, uetas adhuc est creatura, non plus ualens q̄ circūcisio aut præputium. Nam & Paulus cū conuertur luce subita circūfusus, eodem momento charitate indutus est, dicens, Domine quid me uis facere? Hęc uerba non dicit pœnitentiã seruili, quę potius horret, & fugit a facie domini, sicut Iudas Scarioth, Charitas sola dicit, Domine quid me uis facere?

Contritio
quid.

Nota

Sis ergo certus, simul dum cõteritur, simul & gratia infunditur, & in medio terrore diligit iustitiã, si uere pœnitet, sin autem non simul diligit, non uere pœnitet. Probati enim sapientius infusionem gratię fieri cum magna animi concussione. Sicut beata uirgo ad ingressum angeliturbata est, & hac ipsa turbatione ad summũ amorẽ uirginitatis impulsã est; Neq; em̄ uehemẽtius unq; amauit uirginitatẽ, q̄ hac hora, in qua uiri personã solitaria intuens, metuit uolentiã castitatis; Ita peccator dũ uirtute dei compungit & uisitatur p̄ gratiã, uehemẽter cõcutitur, atq; hac ipsa concussione ad odiũ peccati & amorẽ iustitię rapitur. At qui sua uel legis solius uirtute pœnitet, cõcutitur quidẽ sed fingit odiũ peccati, quia stat sententiã, Virtus peccati, lex. Nollet em̄ sic concuti, multo magis ij fingunt, qui sine cõmõtionẽ solis cogitatioibus frigidis peccata recogitãt.

Ex infusione
gratię concu
titur animũ.

OCTAVVS.

Nulla modo præsumas confiteri uenialia peccata, sed nec oĩa mortalia, quia impossibile est ut oĩa
Ee ij mortalia

mortalia cognoscas, unde in primitiua Ecclesia solū manifeste mortalia confitebantur.

De uenaliū
confessione.

Velim doceri, quibus rationibus aut causis ista sint falsa & damnanda, ego cogitare non possum, cur falsa esse arbitrentur. Dic mihi, ubi est præceptum de uenialibus confitendis sacerdoti? Nonne ipsimet dicunt oēs unanimiter, Venialia nō pertinere ad confessionē? Cur ergo sua propria damnāt ppter me? Deinde cū fere peccemus sine intermissione uenialiter, quis erit finis & modus cōfitendi? An illud e Decretis adducēt c. Ois utriusq; sexus, ubi præcipiē cunctis fidelibus, ut semel in anno oīmsuorū peccatorū faciāt confessionē? At quis p omnia peccata etiā uenialia intelligit? Aut quo iure? qua scripturæ autoritate Papa præcipere potest, uenialia ad confessionē pertinere? Vide ergo mirabiles dānatores, de sola uoluntate sua præsumētes omniū omnibus, etiā suis ipsorū sententijs contradicere.

De confessio
mortalium.

Iam impossibile esse, ut omnia mortalia cognoscas, euidētissimū est ex psal. xvij. Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me. Cur hūc pphetā non damnant excuius ore mea uerba fluūt & pendent? qui & psal. septimo titulū fecit, pro ignorantia sua, in quo nō nisi pro occulto & ignorato sibi peccato precatur. Idē rursus psal. cxlij. Nō intres in iudiciū cū seruo tuo, quia nō iustificabitur in cōspectu tuo omīs uiuens. Nec potest hic dici, delicta occulta esse uenialia, cum non iustificari hoc ipsum sit mortale & damnabile. Si ergo sancti habent mortalia peccata, que ignorant, propter quæ damnarentur, nisi humili & generali confessione præuenirēt misericordiā dei ignoscentem, quid nos audemus tribuere impijs pœnitentibus ante gratiam, ut omnia possint cognoscere?

Nō iustificari
mortale est

O cæcitas deploranda. Nonne Christus prædixit impios adeo cecos esse, ut etiam occidendo apostolos arbitrentur

tūr sese obsequiū præstare deo? Et quomodo ij peccata sua
 mortalia cognoscent? Quomodo Paulus ea cognouit spi
 rans cædis & minarum, cū tamen omnia faceret, quæ nos
 set & posset, adeo ut sine querela sese conuersatum testē
 in iudaismo? Quasi uero etiā nunc non uideamus quosdā
 impensissime bonis intendere uitæ studijs, & tamē grauis
 sime errare, & (sicut Paulus de Iudæis dicit) Zelum dei ha
 bent, sectando iustitiam, & tamen ad iustitiam non perue
 niendo. Væ nobis, qui nobis de luce placemus, & has te
 nebras lucem appellamus, & homines securos facimus ex
 tincto dei timore. Sancti gratia illuminati, ignorare sese
 confitentur delicta sua, & nos horum scientiam tribuim⁹
 ijs qui sancti non sunt, & ante gratiam pœnitent, seu poti⁹
 us pœnitentiam fingunt.

Studiosi bo/
 norum errāt
 etiā & pec
 cant.

Fuisse autem in primitiua Ecclesia solū manifeste mor
 talia confessionibus tractata, satis probant Epistolæ Pau
 li, patrū scripta, & historiae, quas si Bulla tam impudēter da
 mnare audeat, suo Genio digna facit. Ego de his mortalib⁹
 locutus sum, quæ aut alijs, aut sibi manifesta sunt, ut satis
 in propositionibus & dictis meis patet, Bulla autem insidi
 ose loquitur, ac si de solis publicis, omnium sensu cogni
 tis, fuerim locutus.

NONVS

Dum uolumus omnia pure confiteri, nihil aliud
 facimus, quā quod misericordiæ dei nihil uolumus
 relinquere ignoscendum.

Sed eant, quæso, bullares isti pœnitentes, & omnia pure
 confiteantur, nihilq; relinquāt ignoscendū diuinæ miseri
 cordiæ, & respondeant mihi, quando sint pacē consciētiæ
 habituri, & qua uia iudiciū dei sint euasuri: faciantq; Da
 uid mendacē, ubi dicit: Non intres in iudiciū cū seruo tuo.

Et iij Et

Ca q sub testant